

Dosarul nr. 2ra-230/18

Instanța de fond: Judecătoria Bălți – D. Stănilă,
Instanța de apel: CA Bălți – Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu,

ÎNCHEIERE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de Buliga Alexandru, reprezentat de avocatul Paciurca Iulian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Buliga Alexandru cu privire la încasarea datoriei la serviciile de salubritate prestate de Societatea cu Răspundere Limitată „Terra Salubritate”,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de către Buliga Alexandru și s-a menținut hotărârea Judecătoria Bălți din 26 iulie 2016,

C O N S T A T Ă :

La data de 03 mai 2016 ÎM „Incaso” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Buliga Alexandru, solicitând încasarea datoriei în mărime de 1652,80 lei, a taxei de stat în mărime de 270 lei și a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 500 lei. (f.d. 6-7).

În motivarea cererii reclamantul a indicat, că în baza contului personal SRL „Terra Salubritate”, în calitate de operator specializat, investită de Primăria mun. Bălți, în baza contractului de concesiune a serviciului de salubritate a mun. Bălți nr. 2 din 21.09.2012, a prestat în mod continuu, cantitativ și calitativ serviciile publice de evacuare a deșeurilor la adresa: mun. Bălți, str. Tamara Ciobanu nr. 61, care aparține cu drept de proprietate/folosință beneficiarului Buliga Alexandru.

Prin decizia Consiliului municipal Bălți nr. 11/57 din 28.11.2013 a fost aprobat tariful pentru serviciile de salubritate prestate pe teritoriul mun. Bălți, pentru populație reieșind din calculul lunar pentru o persoană ce locuiește în fondul locativ amenajat – 15,75 lei/lunar și în sectorul locativ privat – 26,50 lei/lunar.

Astfel, pentru neachitarea facturilor de plată pentru serviciile de evacuare a deșeurilor, Buliga Alexandru a acumulat o datorie în mărime de 1 652,80 lei.

De asemenea, a menționat că prezenta cerere este înaintată de către ÎM „Incaso” SRL având calitate de creditor în baza contractului de cesiune nr. 32/8857 din

01.10.2014, încheiat între SRL „Terra Salubritate” și ÎM „Incaso” SRL, prin care prima a transmis dreptul de creanță față de debitorul Buliga Alexandru către ÎM „Incaso” SRL (actul de predare-primire a creanțelor și factura de expediție).

Reieșind din faptul că debitorul nu a achitat până în prezent datoria este cert faptul că încasarea acesteia este imposibilă pe cale amiabilă, iar unica soluție legală este doar adresarea în instanța de judecată și încasarea forțată a datoriei în mărime de 1 652,80 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 26 iulie 2016 s-a admis cererea depusă de ÎM „Incaso” SRL și s-a încasat de la Buliga Alexandru în beneficiul ÎM „Incaso” SRL datoria la serviciile de salubritate prestate de SRL „Terra Salubritate” în mărime de 1652,80 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 770 lei. (f.d. 31, 63-64)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2017 s-a respins apelul declarat de către Buliga Alexandru, reprezentat de avocatul Paciurca Iulian și s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți din 26 iulie 2016. (f.d. 85, 86-89)

Nefiind de acord cu soluțiile instanțelor inferioare, la data de 11 decembrie 2017 Buliga Alexandru, reprezentat de avocatul Paciurca Iulian, a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Bălți din 26 iulie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a respinge cererea depusă de ÎM „Incaso” SRL. (f.d. 96-101)

În motivarea recursului reprezentantul recurentului a invocat că instanțele inferioare la emiterea soluțiilor sale, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea.

Consideră că instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe necesare, pertinente și concludente care ar confirma cuantumul și calculul datoriei acumulate pentru prestarea serviciilor de evacuarea deșeurilor beneficiarului Buliga Alexandru. Contractul de cesiune a creanței din 01.10.2014 și actul de predare-primire a debitorilor din 10.10.2014, încheiat între SRL „Terra Salubritate” și ÎM „Incaso” SRL, confirmă doar faptul transmiterii creanței nu și calculul și cuantumul acesteia. ÎM „Incaso” SRL nu a prezentat un careva act aferent creanței, la existența căreia se referă legiuitorul în prevederile art. 556 Cod Civil.

De asemenea, a menționat că instanța de fond a aplicat eronat prevederile Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, care reglementează că, serviciile de salubritate se prestează obligatoriu în baza contractului încheiat între furnizor și consumator, astfel instanța ignorând lipsa încheierii unui asemenea contract la speța dată, respectiv instanța urma să aplice prevederile art. 11 lit. a) și c) al Legii privind protecția consumatorului, care prevede dreptul consumatorului la libertatea deciziei de a achiziționa produsul, dreptul de exonerare a plății pentru serviciile unui produs care nu a fost solicitat.

Mai mult, motivele care au format concluziile relatate în decizia instanței de apel, se referă la obligațiile consumatorului de a achita plata pentru serviciile de salubritate în condițiile existenței unui careva contract sau în lipsa acestuia, fără a clarifica care este cauza lipsei unui raport juridic stabilit între părți potrivit contractului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 12 octombrie 2017 și expediată în adresa recurentului la data de 06 noiembrie 2017, cu scrisoare de însoțire nr. 22349, fiind recepționată la 13 noiembrie 2017. (f.d. 90-91)

Recursul depus de către Buliga Alexandru, reprezentat de avocatul Paciurca Iulian la data de 11 decembrie 2017 se consideră a fi în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate a recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Buliga Alexandru, reprezentat de avocatul Paciurca Iulian este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu poate constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Buliga Alexandru asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Buliga Alexandru, reprezentat de avocatul Paciurca Iulian, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. (1), 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Buliga Alexandru, reprezentat de avocatul Paciurca Iulian, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas